

Satulasepän ammatti on harvinainen

Satu reissaa tallilta tallille

Satu Ritari on yksi Suomen harvoista satulasepistä. Hänen toimipisteensä on Lempäälässä, mutta hyvin usein Satu lähtee pakettiautollaan kohti talleja ja niillä asuvia asiakkaita.

Kun toppaan satulan, haluan nähdä sen hevosen selässä ja mieluiten vielä niin, että hevosen oma ratsastaja ratsastaa sillä. Silloin voin olla varma, että työ tulee tehdyksi hyvin ja satula sopii hevoselle, Satu painottaa.

Alalle sattuman kautta

Satu kertoo joutuneensa alalle ihan vahingossa.

- Opiskelin Ypäjällä hevosenhoidtajaksi ja kun koulua oli jäljellä puoli vuotta, katkaisin jalkani.
- Halusin kuitenkin valmistua ja

Satu Ritari on työskennellyt pian kymmenen vuotta satulaseppänä.

istuin sitten aamusta iltaan valjas-verstaalla. Se oli ainoa paikka, jossa pystyin tekemään jotakin hyödyllistä jalka kipsissä, Satu muistelee.

- Koulun jälkeen työskentelin hevosenhoitajana ensin Lahdessa ja sitten Kytäjällä silloin kun siellä oli talli täynnä hienoja kilpa- ja siitoshevoseja. Kun tallin toiminta sitten lakkasi, oli aika kova kynnyks lähteä johonkin tavalliseen talliin töihin. Siinä vaiheessa tuli mieleen, että valjastyöt olivat kylä aika kivoja, voisikohan niistä saada itselleen ammatin?

- Puhuin itseni Pette ja Sari Sandbackan luo Ypäjälle oppisopimusoppilaaksi. Ihan helppoa se ei ollut, kävin varmaankin neljä kuukautta heillä kylässä pari kertaa viikossa ja sain luvan aina tehdä jotakin helppoa työtä Petten apuna.

- He eivät todellakaan olleet ottamassa oppisopimusoppilasta, mutta sitkeyteni palkittiin ja lopulta pääsin aloittamaan opinnot, Satu kertoo nauraen.

- Olin siellä kaksi vuotta ja opin siinä ajassa monenlaisia töitä. Petellä oli hyvä tapa ohjata minua, hän pisti minut aina itse miettimään ensin, miten jotkut kinkkisemmät asiat tehdään. Siitä on ollut paljon hyötyä, Satu kertoo.

Oppisopimusajan jälkeen Sadulla oli vaikea päätös tehtävänä.

- Oli joko perustettava oma liike tai mentävä kortistoon. Minä päädyin perustamaan oman ja koska en halunnut tallata opettajieni varpaille, lähdin kauaksi Itä-Suomeen.

- Vuokrasin näkemättä talon Kontiolahdelta, kun mainoksessa kerrot-

tiin, että se sijaitsee rautatieasemaa vastapäätä. Ajattin että aseman tienoilla täytyy olla sentään jotakin elämää. Kun sitten saavuin muutokuorman kanssa perille, kävi ilmi, että kyseessä olikin tavara-asema, Satu heläyttää nauraen.

- Vuoden verran toimin siellä ja sen jälkeen kolme vuotta Joensuussa, mutta vähitellen kävi niin, että asiakkaita tuli yhä enemmän Etelä-Suomesta. Oli siis järkevää muuttaa tänne takaisin ja asetauduin Lempälään.

Ihannetilanne...

Sadun unelma on elämä kuin Everwoord-sarjassa, jossa ei ole lainkaan rahaa.

- Mikäs siinä olisi töitä tehdessä, jos voisi aina tehdä kaikki korjaukset ja muutokset niin kuin on parasta eikä tarvitsisi miettiä, onko asiakkaalla rahaa, hän haaveilee.

- Samoin oma elämä olisi paljon kivampaa, jos ei tarvitsisi venyttää joka penniä.

- Unelma olisi, että satulaongelmien kanssa painivan asiakkaan luo ajaisi iso rekka, jossa olisivat satulaseppän lisäksi eläinlääkäri, hevoshie-roja ja ratsastusvalmentaja. Välillä tuntuu, että pitäisi olla muutakin kuin satulaseppä ja hevosenhoitaja, jotta pystyisi auttamaan ongelmassa.

- Jokainen hevonen on omanlaisensa, samoin on mahdotonta löytää kahta samanlaista ratsastajaa.

- Ihmisten tietoisuus satuloista ja

Satuloiden korjaaminen vaatii paljon käsivoimia. Työn tekeminen etenee hitaasti. ”Viisi satulaa päivässä alkaa olla ehdoton maksimi”, Satu kertoo.

Työkalupakista löytyy vaikka mitä, esimerkiksi kulmahioma-kone ja laastari-automaatti.

Sadun liikkuva
työpaja.

Satulan tulee
sopia sekä
hevoselle että
ratsastajalle,
Satu muistut-
taa.

niiden ongelmista on kasvanut viime vuosina selvästi, Satu kehuu.

- Toisaalta se on joillakin mennyt jo liioittelun puolelle. Jotkut pyrkivät selittämään kaikki ratsastusongelmat sillä, että satula ei sovi. Jos esimerkiksi hevonen tiistaina menee piäffea mutta keskiviikkona ei, ei ehkä kannata ensimmäiseksi ottaa yhteyttä satulaseppään, Satu nauraa.

- Monet lähettävät satulan toppaukseen varmuuden vuoksi. Yritän kyllä aina kertoa, että en minäkään lähetä vanhaa autoani huoltoon, jos siinä ei ole jotakin vikaa. Hyvin toimivaa satulaa ei tarvitse topata vain sen takia, että naapurikarsinan hevosen satulakin on topattu äskettäin.

Hevostaustaa tarvitaan

Satu kertoo, että hänen työpaassaan käy aina välillä ihmisiä, joita kiinnostaa satulaseppän ammatti.

- Kysyn heiltä aina ensiksi sen, millainen hevoskokemus heillä on. Jos ei tiedä, millaiset voimat hevosten varusteisiin kohdistuvat, saattaa tehdä pahoja virheitä. Esimerkiksi riimua ei voi korjata huonekalunahalla, joka ei kestä.

- Minua ihmetyttää, miten voi topata satuloita jos ei itse ratsasta. Ainakin minä olen huomannut tarvitsevani ratsastuskokemuksen kautta tullutta tietoa.

Satu hyppää tarvittaessa itsekin satulaan, jos esimerkiksi kokematon hevosenomistaja ei osaa kertoa, mikä satulassa on vikana. Jotkut asiat näkee ja tuntee parhaiten satulasta käsin.

Satulaseppän koulutusta ei Suomessa ole, mutta Ypäjän hevosopistolla koulutetaan valjasseppiä.

- Lähin järjestetty koulutus on Ruotsin Tärnsjössä, Suomessa alalle voi hakeutua ainoastaan oppisopimuskoulutuksen kautta. Saksassa ja Englannissa on käsittääkseni toimiva kisällijärjestelmä, jossa ammatti opitaan työtä tekemällä.

- Tämän alan töitä kyllä riittäisi paljon nykyistä useammallekin, Satu vakuuttaa.

- Satula- ja valjasseppien yhdistyksessä on tällä hetkellä noin 50 jäsentä, mutta suurin osa heistä tekee näitä töitä osa-aikaisesti tai harrastuksenaan. Päätoimisesti alalla toimivia lienee kymmenkunta, arvioi Satu joka kuuluu yhdistyksen hallitukseen.

Satu ei maalaille ruusuisia kuvia ammatistaan.

- No minulla on takana vasta yhdeksän vuotta tässä ammatissa ja kerran on jo käsi leikattu. Tämä on käsille todella rankkaa työtä ja suurille palkoille tässä ei pääse, hän muistuttaa.

Satulantoppaus on joka kerta erilainen työ, sillä hevoset, satulat ja ratsastajat ovat kaikki yksilöllisiä.

Sepät pyrkivät järjestämään myös jatkokoulutusta alalla toimiville. Yhdistyksen rahapula tosin estää tehokkaasti alan gurujen tuonnin Suomeen.

- Toivoisinkin, että satuloiden maahantuojat järjestäisivät enemmän koulutusta omista satulamerkeistään. Koulutuksesta olisi hyötyä meille, mutta myös maahantuojille, kun heidän merkkinsä satulat osattaisiin sovittaa paremmin. Nythän käy välillä niin, että jonkun satulamerkin maine kärsii siitä, että asiakkaille on myyty epäsovivia satuloita. Joka merkillä on omat erikoisuutensa ja myyjät tuntevat olonsa varmemmiksi saatuaan kunnan perehdytyksen.

Suupaltti seppä

Satu on räiskyvää persoona, joka ei nieleskele kielteisiä kommenttejaan vaan sanoo asiat kuten ne näkee.

- Tästä temperamentista ei ole kyllä ikinä ollut työssäni mitään hyötyä, hän puuskahtaa.

- Kun olen huonolla tuulella niin olen sitä sitten ihan kokonaisvaltaisesti ja siitä saavat valitettavasti kaikki osansa...

- Joitakin ärsyttää jo tämä ulkonäköni. Joissakin paikoissa peli on menetetty jo siinä kohtaa kun nousen autosta. Tosin juuri äskettäin kävi hauska, kun yhdellä tallilla oli vastassa tyttö, jolla oli vielä hurjempi kampa kuin minulla. Molemmat olemme tottuneet siihen, että meitä tuijotetaan hiustyylin takia, joten meillä synkkäsi oikein hyvin!

- En osaa myöskään valehdella siinä kohtaa, kun asiakas näyttää kuukausi sitten ostamaansa satulaa kysyen, että "eikös olekin hyvä ja sopiva" jos se ei sitä ole.

- Tässä työssä näkee kyllä välillä ihan järkyttäviä tapauksia. Hevoset ovat joskus tosi kipeitä selästään ja omistajat ovat sitä mieltä, että kyllä ne voivat käyttää epäsovivia satuloita, kun ovat niihin tottuneet. •

Kotimainen hevostarvikkeiden erikoisliike internetissä.

WWW.HORSEPRO.FI

Kesä ja kisakausi on alkanut. Horsepron laajasta DMS merkkituote valikoimasta varusteet kesän kisoihin kaikille ratsukoille. Ajakohtaisia kisa- ja turvavarusteita tarjouskassa koko kesäkuun ajan. Tutustu myös muihin tarjouksiimme sivuillamme.

Turvallisuus ei ole luksusta, tunnetut DMS merkkituotteet ovat takuu myös turvallisuudesta.

Turvalliivit DMS Protector Advanced Plus

Lasten koot 89,00 eur
(norm. 125,00 eur)

Naisten koot 99,00 eur
(norm. 145,00 eur)

Miesten koot 109,00 eur
(norm. 145,00 eur)

Ensimmäinen puolueettoman testauslaitoksen GS testaama ja hyväksymä turvaliivi markkinoilla. Liivi täyttää myös BETA 2000 normin luokan 3 ja on CE-merkitty.

DMS Jodhpurit + Gaitersit
yht. 110,00 eur
(norm. 145,00 eur)

Käsintehty lasikuitukypärä
DMS Ultra Tech Plus
169,90 eur (norm. 235,00 eur)

Horsepron löydät myös

17.-19.6. Hamina Bastionin Horse Festivaaleilta sekä

20.-24.6 Hangosta Seahorse Weekin Expo-alueelta

Näyttävät DMS Net Cooler + DMS Korvasuojat Pro
yht. 30,00 eur (norm. 32,90 eur)

WWW.HORSEPRO.FI

